

सम्पादकीय

पर्यटक आगमन बढ़ाउन ध्यान देउ

नेपालसमा अहिलेको सिजन भनेको पर्यटन आगमन हो । बाह्य पर्यटकहरूको आगमनको मुख्य सिजन भनेको सेटेम्बरदिवसी नोभेम्बरसम्मताई मानिन्छ । पर्यटन व्यासाय नेपालको प्रमुख व्यासायमध्ये एक हो । अहिले पर्यटकहरूको आगमनको समय भए पनि अपेक्षित रूपमा आएको पाइँदैन । नेपाल आउने अधिकांस बाह्य पर्यटकहरूले हवाई सेवा प्रयोग गर्ने गर्नेन् । उनीहरूका लागि त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल करिब-करिब निविकल्प जस्तै छ । तर यो बेला त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलले पाँच महिना राति १० देखि विहान ८ बजेसम्म व्यासायिक उडान कटौती गरेको छ । विमानस्थलको स्तरोलेली र समेत गर्ने भन्दै सो समयका लागि उडान रोकिएको हो । यात्रुलाई प्रभावकारी सेवा दिन पूर्वाधार विस्तार र स्तरोलातिको काम आवश्यक छ । यसमा कुनै दुई मत दैन । तर त्यसका लागि विमानस्थलले जुन समय छलोट ग-यो, त्यो भने अस्वाभाविक छ । उडान कटौतीका कारण यात्रुहरूले सास्ती मात्र होइन भाडादरमा महीनी समेत बोक्नु परेको छ । नेपाल आउने पर्यटकहरू समेत आउन सकिरहेका छैन । यो नेपालका लागि दुर्भाग्यको करा हो ।

आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकलाई एक ठाउँबाट अको ठाउँमा ओसारपसार गर्नुमात्र होइन, यातायातको सुविधा नभएका ठाउँमा उपभोग्य वस्तुको द्वावाली गर्नु हवाई सेवाको कर्तव्य हो । हाम्रोजस्तो हिमालै हिमाल र पहाडै पहाडले भरिएको मुलुकमा विदेशी पर्यटकहरूलाई भित्त्याउन सक्नु र उनीहरूबाट विदेशी मुद्रा प्रशस्त आजन गर्न सक्नु राष्ट्रिको प्रमुख कर्तव्य हो । यो कर्तव्यको निवाह गर्ने प्रमुख माध्यम जै हवाई सेवा हो । तर नेपालमा वस्ताई व्यवस्थित गर्न सकिएको छैन । जसका कारण पर्यटन क्षेत्रले अझै फड्को मार्न सकिहेको छैन । एकातिर नीति निर्माणतहमा रहेका व्यक्तिहरूको अदरदीर्घिताले गर्दा आन्तरिक तथा बाह्य दुवै प्रकारका पर्यटकले समृच्छित सेवा पाउन सकिरहेका छैन भने अकातिर नेपालमित्रको आन्तरिक राजनीतिक द्वन्द्वबाहेक सिध बाटो नपाएर पनि विदेशी पर्यटक नेपाल आउन पाइरहेका छैन । अहिसेको अवस्थामा रिभ्रुबन विमानस्थलको कामलाई एक महिलापछि धक्केला रास्तो हट्टयो । अकातिर्फ भाडादरलाई न्यायोचित र स्वाभाविक बनाउने मध्यमार्गी बाटो अपाउन सके पर्यटन आगमनलाई दृढी गर्न सकिन्यो । त्यस्तर्फ सरकार र सम्बन्धित निकायले ध्यान दिन जसरी छ ।

f Opinion @ Social Network **f**

हावालाई निर्दोष भन या दियोलाई

यहाँ एउटालाई चल्नु छ त अर्कोलाई जल्नु छ ।

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोस्ट गरिएका धारणाहरु राखेछौं। यसका लार्ना

हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगान गर्न सक्नुपर्नेछ
नवजनपेतला दैतिको रूपमा तापीसागु आईस्टेटो को । यो प्रतिक
अठक स्तरीय अनि पठनीय ब्लाउजलो लाई तापीस्टेटो को अग्रल्यु सुधारकरक
हातीलाई अद्यतनै जरुरी छ । पाठकघरट तापीका सुझावहरू दिई हातीलाई

नवजनयेतना दैनिक

संस्कार, परम्परा र सांस्कृतिक मान्यता हास्त्रा धरोहर हुन्

डा. गणेशप्रसाद घिमिरे

आजको पुस्ता गतिशील छ । आजको पुस्ता
सक्षम र सबल छ । तर यो पुस्तासित हास्त्रा
प्राचीन सभ्यता, परम्परा र तिनले बहन गरेका
भावना र संस्कारलाई जोगाउने तथा तिनलाई
बाहिर ल्याउने चाह भएन । लोकवार्ता परिषद्
जहाँ गयो त्यहाँका लोकबाजा र लोकनृत्यले

स्वागत पायो ।

मार्गिनेज़ पायोके त्वाई खायो । भोक लागोको अवस्थामा चिदरा र दालमोठ दाहतामा लिएर पनि खायो । यो कार्किंगमा विभिन्न विधयका प्रायाप्याका दस्तूरी विधिको उपरासित विधियो । यो उपरासित नेताको भाषणमा भएको उल्लिखित भए रिएन । संस्कार, परम्परा र हापा मानान्तर लोप हुन लागे । उल्लिखितको संरक्षण नियम संबोधी उल्लिखित हो भन्ने भावानाले भएराइको लोकीजननित भित्ती री गाँसे का व्यायिकहुन्नो जग्गट विधो लोकवारात परिषद नेपालको यो कार्यको ।

संस्कृति लागाणी : प्रा. डा. देवेश्वर रामार्थामानीको अवस्थामा गमन भएको लोकवारात परिषद हिमाली जिल्लाको संस्कृति, परम्पराको संरक्षण र सम्बन्धनामा सक्रिय कार्यो । कार्यालयी प्रदेशका संस्कृतका मोहार उल्लिखितको संयोजक चामडा गढिए र उल्लिखितले यो लोकवारात परिषदको तहीं संस्तीलाई हस्यन्त मरेको विधो । लोकवारात परिषदको यो यात्रा आफैमा चमडकाजनक विधो । स्थानीय समिनिधिको भएको रूपमा विधिवासिन्दारो भूक छान्ने स्वातंत्र गरेरो रहेका र वाहिर ल्याउन नासकेका संस्कृति, लोक परम्परामा रहेका मानाचाताको संरक्षणका लागि विहेको हाँ भन्ने माहासचिव प्रा. डा. भट्टराई को सम्मानीलाई दिएको अभियासितले सम्मानीलाई सहि वित्त बुझाएको विधो । यो यात्राका स्थानीय तथा स्थानभारी हुन सामान्य व्यक्ति यिएन । अन्वेषक, खोजकारी, जिल्लासु र अध्ययनकर्ता विधो । हामीले हाप्पो प्रम्परालाई र हापा पुष्पका कालीमालाको सरावाना गर्न पर्दछ भन्ने भावानाले भरिएको विधो । नेपाल संस्कृतिका क्षेत्रमा विश्वाल छ भन्ने भावानाले यो यात्रोले समाजाको छ । नेपालको प्राचीन विज्ञा राज्यको यो यात्राले चुन विश्वमित्र संघात सम्भाल्नी भएका अंतर्राष्ट्रीयकार्यामा जसरी व्यायो त्यसले स्थानीयमा लोकवारात परिषद् संस्कृति र परम्परामा संरक्षण छ भन्ने तराईमा दशाको देखियो । संसाराका संरक्षणका एकान्त्र प्रकारका संस्कृति छ । तिनको जग्नेता त्वाई देशका नागरिकले गर्न हो । नेपाल विविध संस्कृतिका भएको राज्य हो । यसको परिधान भाषा, संस्कृतमा देखिएको विधिवासिमा मानिन्छ । संस्कृतिको संवाहकका रूपमा स्थाप्या गरिएको विश्वाल हामीभित्र रहेको संस्कृतिका लिपिविद्वाता हो । हामीभित्र र हामीसिंह रहेको संस्कृत परम्परा र यितापुर्वान्तरे को सम्पर्कीयको रक्षा नगर्नेलाई जाहीरी गर्ने व्यापक वरिष्ठ र मान स्थितिले स्थानीय तथा हमेसे रहेका परम्परामा मानान्तर तथा नेपाल सरकारले नवीनीकरण र नदेखिका स्थान, नाच वाजाका बारेमा र गोपनीयप्र विवरण गरेको देखा वास्तव भारतीय व्यवस्थितबने को राज्यका रूपमा देखियो । नेपालको दुर्दाज र तिनालाई कालामा मानान्तरी भावाना, संस्कृतिका विश्वाल छ भन्ने, परम्परामा विश्वाल छ भन्ने सन्म्भवता भलकाएको देखियो आधुनिक सभ्यताको पहचान नापाको हामी संस्कार र पद्धतिलाई हामीभित्र जोगाउने हो भन्ने भावानाले भरिएको भएक, जीवालाई जीवनका रूपमा बोल्ने खाले गाउँको अभियासितमा मिठाउन विधो । भाषा नुक्के पनि ती कार्यालयीका जनालाई देखिएको विधिवासिमा खानिन्छ । संस्कृतिको क्षणलाई गाउँको विकासमा खर्च गरेरो नेपालको विनिमय । जीवालाका दरेको क्षणलाई गाउँको विकासमा खर्च गरेरो नेपालको विनिमय ।

लोकवार्ता परिषद् गाउँ पर्यो । यसको आफ्नो भनु वै जागे जीवनसिद्धिको मिश्री हो । त्वयैसे लोकवार्ता परिषद् नेपाल संस्कृति, परम्पराको संरक्षण लोकवार्ता परिषद् नेपालले गर्नु भयो विश्वासमा आइडिएपो कथियो । आजको पुस्ता विभागित छ । आजको पुस्ता सम्म र प्रवाली सम्म छ । तर यो पुस्तासित हात्या प्रवाली सम्म, परम्परा र निलेख बोगरेका भावाना र संस्कारलाई जीगाउन तथा तिनलाई बहिरं व्याउने चाह भएपन । लोकवार्ता परिषद् भाइ गयो विश्वाको लोकवार्ता र लोकवार्ता स्थापना याप्तो । स्थापना जून किसिमको दस्तहमगित यिथो स्थानीयले लोकवार्ता परिषदको विश्वास गर्ने को देखिए । हात्या लोकसमाजमा विश्वामान रहेका संस्कृति, परम्परा, मान्यताको संरक्षण तथागिं हिङ्काहौ भयो भन्ने प्रा. डा. भवेश्वर परेणी अपार्ण लोकवार्ता परिषद् नेपालका अध्यक्षो योभिमीर र हाती सुन्न र विश्वासका लाभ देवा देखिए । स्थानीयले आपार्ण यो निर्देश दिए । त्वयैसे लोकवार्ता परिषद् नेपाल संस्कृति, परम्पराको संरक्षण लोकवार्ता परिषद् नेपालले गर्नु भयो विश्वासमा आइडिएपो कथियो । रक्षा गर्न र तिनलाई जात्याग्र व्याउन लोकवार्ता परिषद् नेपाल गाउँपासको हो । लोकवाका विश्वासमा हात्या प्रवाली प्राप्ति बन्ने भन्ने मूल नारातहित कण्ठीलीमा प्रवृश्य गरेको लोकवार्ता परिषदको तेही सङ्गोचिले लोकवाका विश्वास जागाको छ । लोकवाका आपार्ण परम्पराप्रति आस्या रहेको हुँच । लोकवाका मानिसमाना आपार्ण परिचालनलाई जीवन्त बनाउने र सरक्षण नाम संविधानी विश्वास देखिए गरेको हुँच । यही विश्वास लिएर गाउँले जनमान लोकवाकालाई लोकमा रहेका सामाज्य र स्पष्टित भएका मान्यताको संरक्षणमा विश्वास देखाएका छ ।

स्थानीय संस्कारको स्तरकारालाई पूर्ण लोकवार्ता परिषद् नेपालले संस्कृतिहरेतु । मनिस आफैका जीवन्त आपार्ण प्रवाली अनुभाव अन्वेषण सम्पति भनेको आगोपन हो । त्वयैसे आफूपरीनमा रमाएका कण्ठीलीबाट विद्यालय वर्ष हुन हाती शारीरी संविधानलाई हुँकाका व्यक्तिहरूका लागि । आफूपरीनमा प्रवाली आपार्णलाई निर्माणका कामाक्षय प्रवेशका व्यवित्रापाति लोकवार्ता परिषद् आपार्ण छ ।

हाउलीको सार्वजनिकीकरण : लोकोनी व्याउन हाउलीकाला अव्ययो डा. भ्रत राईको तेपाली लोकवाकालोकवार्ता परिचय प्रवृश्य पुस्ताको सुनिमा पारसाहाडा (नाटवार) गायाको प्रारजुलीको तीजवाको तर नामक यी तीन कठि रातारातालाई विश्वामान नेपाली साहित्यका मूलक विद्यालय र लोकवार्ता परिषद् नेपालका विश्वासका व्यक्तिहरूबाट सार्वजनिक भए अपार्ण यो निर्देश दिए । त्वयैसे लोकवार्ता परिषद् नेपालले विश्वाको लाभ देवा देखिए । त्वयैसे लोकवार्ता परिषद् नेपालले विश्वाको लाभ देवा देखिए । त्वयैसे लोकवार्ता परिषद् नेपालले विश्वाको लाभ देवा देखिए ।

तथा नाटकका क्षेत्रमा दूसों योगदान दिले विश्वास लोकवाट परिषदको सहज सम्पुर्ण र सहायता लिएका थाएँ। यो क्षेत्रकालाई बढाइ छ । नेपालको संबैद्धतामा राजनीति र उच्च लेखा अवधिकारी राहातालमा आफ्नो क्विलाई वाहिनी ल्याउनु भएकोमा । यात्राका क्वैन्ट तथ्यसूची साथै घटनादा थिए । भोजनका बासइ, उठाइ र नियन्त्रकमा तदावस्थालाई यात्रामा रोक बाटाको थिए । बोल्दालाई अंग्रेजी शब्द प्रयोग भएमा प्राचीनशब्द पचास रुपैयां तिनुपर्याप्त बोल्दा सचित होने अवस्था देखापेक्षा अधिक थिए । उठाइ र कमलालै रुपैयां परिषदको सम्भल खालीका निर्दिष्ट प्रयोग गरेको थिए । सारै थोक्ने छुट्टीपटेदार बुका चित्तरा र दालोमान हातमा थापेको खाएको कुराले पनि माझौंको थापेको अवस्थाको सम्बलालै सकारात्मको थिए । हामी सावरीसाथामा बर्षेपरिवर्तनको केही न केही बोल्नुपर्याप्त अवस्थाले पनि एक अकार्यात्मको परिचय र जानको भण्डर करिको थाएको थिए । जहाँ ते भयोत्त्व त्यक्त खाली हाथी थापो बोल्नुपर्याप्त असमाधान थोक्नात्मको यो यात्रामा पर्किकारले अनुभव गरेको थिए । सामाजिक यात्रा विषय थो । यो यात्रामा नेपाली भाषा, संस्कृति, वित्ताहास तथा देखिएका एिए । देखिएको बुझका कमलालैका सहभागिता त सारै नै रोचक देखिए । मरिमानको जीवनमा देखिने परिवर्तनका आईमैं सलामपाल हो । यो यात्राले जुटाएको वीजनोको महातालालै गालिले तरिकाले भर्त्ताले अवस्थाको पनि थापेको सुखेतको सुगम, दैखेको नेपाली भाषा सांस्कृतिक पहिचान र विविध क्षितिजमान सांस्कृतिक नाच पनि घटनादा तै देखिएका एिए । देखिएको यात्रामा रुपैयां र सुखेतको सुगम, दैखेको नेपाली भाषा सांस्कृतिक पहिचान र विविध क्षितिजमान संस्कृति र परम्पराको धरी प्रदेश हो । भनेमान काहे पनि शब्द नै अवस्था देखिएन । तिला नदीको किनाराम देखिएको यात्रामा प्रायः धान खेलाउन र तापामा तकालीन सिङ्गाको प्रदेशको राजधानी हो भए त्यलाई भल्काको देखिए ।

नेपालको कर्णाली प्रदेशमा

उत्पादित जडिबुटी, फलकूलै बजार नेपालको अवस्था भने पक्कै पनि उद्देश लादो थिए । लोकवाट परिषदको नेपालको यो कर्णालीको यात्रामा देखिएको रोचक तथा धातवालाई तथ्यालाई राखिएको लालामै भरन गरेको थी । यो यात्रा संस्कृतिको जागामा यात्रा हो । यो यात्रा गाडमा विवाहित रहेका र लोप हुनु लागिएको खुक्को चित्तोलाई रसेक्षण गरेको यात्रा हो । यो यात्रा आफूको रामायण र संयमको भाकरी बोकेको खोजाउने अनुसन्धानमा दालेको अधिकरक्त स्वरूप अद्यवयनको प्रथमप्रभु हो जाँचिबाट अनुसन्धानात्मक वक्ति र लेख्चुलामा जननेढेको । यालाई ताजा गराउनेको र संयमको भाकरी बोकेको खोजाउने अनुसन्धान दिने लोकवाट परिषदको नेपालालै खोज, अनुसन्धान र लोकवाटरामा लागि रहन शुभक्रममा रहन चाहुङ्ग ।

-इतिहास टाइम्स डटकम

वृष : स्वास्थ्यमा खर्च बढ़नसक्छ । **वृशिक : भाग्यले अवसर जुराउने**

